

32002L0020

L 108/21

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

24.4.2002

DYREKTYWA 2002/20/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 7 marca 2002 r.
w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej
(dyrektywa o zezwoleniach)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wyniki publicznej konsultacji, przeprowadzonej na temat przeglądu ramowych regulacji z 1999 r., dotyczących łączności elektronicznej, zawarte w komunikacie Komisji z dnia 26 kwietnia 2000 r., oraz stwierdzenia Komisji zawarte w jej komunikatach na temat piątego i szóstego raportu dotyczącego wdrażania pakietu regulacji telekomunikacyjnych, potwierdzają potrzebę ustanowienia bardziej zharmonizowanych i mniej rygorystycznych regulacji dotyczących dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej wewnątrz Wspólnoty.
- (2) Konwergencja wielu różnych sieci i usług łączności elektronicznej oraz technologii z nimi związanych wymaga ustanowienia systemu zezwoleń obejmującego wszystkie porównywalne usługi w podobny sposób, niezależnie od stosowanych technologii.
- (3) Celem niniejszej dyrektywy jest stworzenie ram prawnych dla zapewnienia swobody w zakresie udostępniania sieci i usług łączności elektronicznej, podlegających wyłącznie warunkom określonym w niniejszej dyrektywie oraz ograniczeniom zgodnie z art. 46 ust. 1 Traktatu, a w szczególności środkami podejmowanymi w związku z polityką państwową, bezpieczeństwem publicznym oraz zdrowiem publicznym.
- (4) Niniejsza dyrektywa obejmuje swoim zakresem zezwolenia na udostępnianie wszelkich sieci i usług łączności

elektronicznej, niezależnie od tego, czy są one udostępniane publicznie, czy też nie. Istotną kwestią jest zapewnienie, by obydwie kategorie usługodawców mogły korzystać z obiektywnych, przejrzystych, niedyskryminujących i proporcjonalnych praw, warunków oraz procedur.

- (5) Niniejsza dyrektywa znajduje zastosowanie w odniesieniu do przyznawania prawa do użytkowania częstotliwości radiowych wyłącznie wtedy, gdy takie użytkowanie pociąga za sobą w sposób naturalny udostępnianie sieci lub usług łączności elektronicznej za wynagrodzeniem. Używanie końcowego wyposażenia radiowego na własne potrzeby, bez zastrzeżenia wyłączności użytkownika poszczególnych częstotliwości radiowych, przez użytkownika i nie związane z działalnością gospodarczą, takie jak używanie pasma prywatnego przez radio-amatorów, nie stanowi w rozumieniu postanowień niniejszej dyrektywy udostępniania sieci lub usług łączności elektronicznej i nie wchodzi w zakres niniejszej dyrektywy. Takie używanie jest przedmiotem regulacji zawartych w dyrektywie 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urzędzeń radiowych i końcowych urzędzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności ⁽⁴⁾.
- (6) Postanowienia dotyczące swobody przepływu systemów warunkowego dostępu oraz swobodnego świadczenia usług chronionych opartych na takich systemach zawarte są w dyrektywie 98/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 1998 r. w sprawie prawnej ochrony usług opartych na lub polegających na warunkowym dostępie ⁽⁵⁾. Tym samym zezwolenia na działanie takich systemów i świadczenie takich usług nie muszą być objęte zakresem niniejszej dyrektywy.
- (7) Nawet możliwie najmniej restrykcyjny system zezwoleń powinien być stosowany w taki sposób, aby umożliwić udostępnianie sieci łączności elektronicznej oraz świadczenie usług łączności elektronicznej celem stymulowania rozwoju nowych usług łączności elektronicznej oraz udostępniania sieci i usług łączności elektronicznej i umożliwienia konsumentom korzystania z ekonomii skali w ramach rynku wewnętrznego.
- (8) Powyższe cele mogą być najlepiej realizowane poprzez ustanowienie ogólnych zezwoleń na udostępnianie sieci oraz usług łączności elektronicznej, nie wymagając jednakże żadnych decyzji ani aktów administracyjnych ze strony krajowych organów regulacyjnych oraz ograniczając wszelkie wymogi proceduralne jedynie do wymogu notyfikacji. Jeżeli Państwa Członkowskie wymagają notyfikacji ze strony podmiotów udostępniających sieci i usługi

⁽¹⁾ Dz.U. C 365 E z 19.12.2000, str. 230 oraz Dz.U. C 270 E z 25.9.2001, str. 182.

⁽²⁾ Dz.U. C 123 z 25.4.2001, str. 55.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 1 marca 2001 (Dz.U. C 277 z 1.10.2001, str. 116), wspólne stanowisko Rady z dnia 17 września 2001 r. (Dz.U. C 337 z 30.11.2001, str. 18) oraz Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2001 (dotychczas nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 14 lutego 2002 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, str. 10.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 320 z 28.11.1998, str. 54.

- łącności elektronicznej z chwilą rozpoczęcia działalności przez te ostatnie, mogą one także żądać dowodu, że taka notyfikacja została dokonana, a więc jakiegokolwiek prawnie uznanego środka przekazu pocztowego czy elektronicznego potwierdzenia doręczenia notyfikacji. W każdym razie takie potwierdzenie nie powinno stanowić czy wymagać aktu administracyjnego ze strony krajowego organu regulacyjnego, przed którym notyfikacja powinna być dokonana.
- (9) Konieczne jest ujęcie praw i obowiązków przedsiębiorstw wynikających z ogólnych zezwoleń wyraźnie w tychże zezwoleniach celem zapewnienia takich samych wymogów wewnątrz Wspólnoty oraz ułatwienia negocjacji o wzajemnych połączeniach między sieciami łączności publicznej ponad granicami.
- (10) Ogólne zezwolenie upoważnia przedsiębiorstwa udostępniające sieci i usługi łączności elektronicznej dla ogółu ludności do negocjowania warunków wzajemnych połączeń na podstawie postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/19/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie ⁽¹⁾). Przedsiębiorstwa udostępniające sieci i usługi łączności elektronicznej inne, niż dla ogółu ludności, mogą negocjować wzajemne połączenia na warunkach komercyjnych.
- (11) Przyznawanie specjalnych praw może być nadal konieczne dla użytkownika częstotliwości radiowych i numerów, w tym krótkich kodów, z krajowego planu numeracji. Prawa do numerów mogą być także przydzielane z planu europejskiego, np. wirtualny kod kraju „3883”, który został przyznany państwom należącym do Europejskiej Organizacji Poczty i Telekomunikacji (CEPT). Powyższe prawa użytkownika nie powinny być ograniczane, chyba że jest to nieuniknione ze względu na ograniczoną ilość częstotliwości radiowych oraz potrzebę zapewnienia ich skutecznego wykorzystania.
- (12) Niniejsza dyrektywa nie stoi na przeszkodzie temu, aby częstotliwości radiowe były przyznawane bezpośrednio podmiotom udostępniającym sieci i usługi łączności elektronicznej lub podmiotom użytkującym te sieci lub usługi. Takimi podmiotami mogą być nadawcy radiowi lub telewizyjni. Niezależnie od szczegółowych kryteriów i procedur przyjętych przez Państwa Członkowskie dla przyznawania praw użytkownika częstotliwości radiowych nadawcom radiowym i telewizyjnym, celem realizowania ogólnego interesu zgodnie z zasadami prawa wspólnotowego, procedura przyznawania częstotliwości radiowych powinna w każdym wypadku być obiektywna, przejrzysta, niedyskryminująca i proporcjonalna. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, jakiegokolwiek ograniczenie praw przyznanych na mocy art. 49 Traktatu winno być obiektywnie uzasadnione, proporcjonalne i nie powinno wychodzić poza to, co jest niezbędne dla realizacji ogólnego interesu określonego przez Państwa Członkowskie zgodnie z zasadami prawa wspólnotowego. Odpowiedzialność za zgodność z wymogami, jakie muszą być spełnione w związku z przyznaniem prawa użytkownika częstotliwości radiowej, oraz z odpowiednimi wymogami określonymi w ogólnym zezwoleniu powinna w każdym wypadku spoczywać na przedsiębiorstwie, któremu prawo użytkownika częstotliwości radiowych zostało przyznane.
- (13) W ramach procedury przyznawania prawa użytkownika częstotliwości radiowych, Państwa Członkowskie mogą sprawdzić, czy podmiot ubiegający się o nie będzie w stanie sprostać wymogom, jakie związane są z przyznaniem takiego prawa. W tym celu można żądać od wnioskodawcy przedstawienia odpowiedniej informacji celem wykazania jego zdolności do spełnienia powyższych wymagań. Jeżeli taka informacja nie zostanie przedłożona, wniosek o przyznanie prawa użytkownika częstotliwości radiowych może zostać odrzucony.
- (14) Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do przyznawania albo nieprzyznawania prawa do użytkowania numerów z krajowego planu numeracji lub prawa instalowania urządzeń w przedsiębiorstwach innych, niż podmioty udostępniające sieci lub usługi łączności elektronicznej.
- (15) Wymogi, jakie mogą być związane z wydaniem ogólnego zezwolenia i szczegółowych praw dotyczących użytkownika, winny być ograniczone do tego, co jest ściśle niezbędne do zapewnienia zgodności z wymogami i zobowiązaniami wynikającymi z prawa wspólnotowego i zgodnie z zasadami prawa wspólnotowego i prawa krajowego.
- (16) W przypadku sieci i usług łączności elektronicznej nie udostępnianych ogółowi ludności, wskazane jest ustanawianie mniejszej ilości bardziej liberalnych wymogów niż te, które są ustanawiane w przypadku sieci i usług łączności elektronicznej udostępnianych ogółowi ludności.
- (17) Szczegółowe obowiązki, jakie mogą zostać nałożone na podmioty udostępniające sieci lub usługi łączności elektronicznej zgodnie z zasadami prawa wspólnotowego, z racji ich znaczącej pozycji na rynku, zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/21/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) 7 powinny być ustanawiane oddzielnie od ogólnych praw i obowiązków przyznanych na mocy ogólnego zezwolenia. ⁽²⁾
- (18) Ogólne zezwolenie powinno zawierać jedynie te wymogi, które są właściwe dla sektora łączności elektronicznej. Nie powinno ono być poddane wymogom, które są już

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33.

- stosowane na mocy innych istniejących przepisów prawa krajowego, które nie są właściwe dla sektora łączności elektronicznej. Tym niemniej krajowe organy regulacyjne mogą informować operatorów sieci i usługodawców o innych przepisach prawnych dotyczących ich działalności, na przykład poprzez informacje na stronach internetowych.
- (19) Wymóg publicznego ogłaszania decyzji o przyznaniu prawa użytkowania radiowych częstotliwości lub numerów może być zrealizowany poprzez ogłaszanie ich na stronach internetowych.
- (20) Jedno i to samo przedsiębiorstwo, na przykład operator telewizji kablowej, może oferować zarówno usługi łączności elektronicznej, takie jak przekazywanie sygnałów telewizyjnych, jak i usługi nie objęte zakresem niniejszej dyrektywy, takie jak rozpowszechnianie ofert dotyczących usług w zakresie nadawania audycji dźwiękowych i telewizyjnych, i tym samym dodatkowe obowiązki mogą być nakładane na takie przedsiębiorstwo w związku z jego działalnością w charakterze nadawcy albo dystrybutora, zgodnie z postanowieniami innymi niż te, zawarte w niniejszej dyrektywie, w niczym nie uchybiając wymogom z listy zawartej w Załączniku do niniejszej dyrektywy.
- (21) Przyznając prawo do użytkowania częstotliwości radiowych, numerów z krajowego planu numeracji lub prawa instalowania urządzeń, odpowiednie władze państwowe mogą informować przedsiębiorstwa, którym przyznają takie prawa, o odpowiednich wymogach ogólnego zezwolenia.
- (22) Kiedy wniosek o przyznanie częstotliwości radiowych, dotyczący określonego zakresu, przekracza dostępność, odpowiednie i przejrzyste procedury powinny zostać zastosowane przy przydzielaniu takich częstotliwości tak, aby uniknąć jakiegokolwiek dyskryminacji i zoptymalizować wykorzystanie tychże ograniczonych zasobów.
- (23) Ustanawiając kryteria stosowane w procedurze selekcji konkurencyjnej lub porównawczej, krajowe organy regulacyjne winny zapewnić realizację celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej). Jednakże nie będzie sprzeczne z postanowieniami niniejszej dyrektywy stosowanie obiektywnych, niedyskryminujących i proporcjonalnych kryteriów selekcji w celu wspierania rozwoju konkurencji, którego skutkiem będzie wykluczenie niektórych przedsiębiorstw z procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej o przyznanie poszczególnych częstotliwości radiowych.
- (24) Jeżeli przyznanie częstotliwości radiowych poszczególnym przedsiębiorstwom w sposób zharmonizowany zostało uzgodnione na szczeblu wspólnotowym, Państwa Członkowskie winny ściśle wdrażać takie uzgodnienia dotyczące przyznawania częstotliwości radiowych w krajowej tabeli przeznaczeń częstotliwości.
- (25) Podmioty udostępniające sieci lub usługi łączności elektronicznej mogą potrzebować potwierdzenia ich praw wynikających z ogólnego zezwolenia, w odniesieniu do wzajemnych połączeń i prawa do określonych metod nadawania, szczególnie w celu ułatwienia negocjacji z innymi, regionalnymi lub lokalnymi, organami władzy państwowej lub z usługodawcami z innych Państw Członkowskich. W tym celu krajowe organy regulacyjne powinny zapewnić przedsiębiorstwom odpowiednie deklaracje albo na wniosek, albo jako natychmiastową odpowiedź na notyfikację dokonaną zgodnie z ogólnym zezwoleniem. Takie deklaracje same w sobie nie powinny stanowić tytułu prawnego ani też żadne prawa wynikające z ogólnego zezwolenia ani prawa użytkowania czy wykonywania takich praw nie powinny być uzależnione od istnienia takiej deklaracji.
- (26) Jeżeli przedsiębiorstwa uznają, że ich wnioski o przyznanie prawa do instalowania urządzeń nie zostały rozpatrzone zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 2002/21/WE (dyrektywie ramowej) lub jeżeli wydanie decyzji w tym zakresie zostało bezpodstawnie opóźnione, będą one miały prawo do zaskarżenia takiej decyzji lub zaistnienia zwłoki w jej wydaniu, zgodnie z postanowieniami powyższej dyrektywy.
- (27) Kary za nieprzestrzeganie wymogów określonych w ogólnym zezwoleniu powinny być proporcjonalne do naruszenia. Z wyjątkiem szczególnych okoliczności, nie będzie proporcjonalne zawieszenie lub cofnięcie uprawnienia do świadczenia usług łączności elektronicznej lub uprawnienia do użytkowania częstotliwości radiowych lub numerów, jeżeli przedsiębiorstwo nie stosuje się do jednego lub więcej wymogów określonych w ogólnym zezwoleniu. Powyższe nie stoi na przeszkodzie podjęciu środków nadzwyczajnych przez Państwa Członkowskie w razie poważnych zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego, obronności lub zdrowia albo interesów ekonomicznych i operacyjnych innych przedsiębiorstw. Niniejsza dyrektywa nie powinna uchybiać jakimkolwiek roszczeniom przedsiębiorstw przeciwko innym o odszkodowanie, wynikającym z przepisów prawa krajowego.
- (28) Poddanie usługodawców obowiązkowi składania sprawozdań i udzielania informacji może być uciążliwe zarówno dla przedsiębiorstwa, jak i dla danego krajowego organu regulacyjnego. Takie obowiązki powinny być tym samym proporcjonalne, obiektywnie uzasadnione i ograniczone do tego, co jest ściśle niezbędne. Nie jest koniecznym nakładanie wymogu systematycznego i właściwego dostarczenia dowodu zgodności ze wszystkimi wymogami określonymi w ogólnym zezwoleniu lub związanymi z nim prawami użytkownika. Przedsiębiorstwa mają prawo wiedzieć, do jakich celów będzie użyta informacja, jaką powinny dostarczyć. Obowiązek dostarczania informacji nie powinien stanowić warunku dostępu do rynku. Dla celów statystyki można żądać notyfikacji od podmiotów udostępniających sieci lub usługi łączności elektronicznej z chwilą zaprzestania przez nich działalności.

- (29) Postanowienia niniejszej dyrektywy nie uchybiają obowiązkowi Państw Członkowskich w zakresie dostarczania wszelkich informacji niezbędnych dla realizacji interesów Wspólnoty w dziedzinie obronności w kontekście jej zobowiązań międzynarodowych, wynikających z umów międzynarodowych. Niniejsza dyrektywa nie uchybia także jakimkolwiek obowiązkowi składania sprawozdań, wynikającym z uregulowań prawnych nie będących uregulowaniami szczegółowymi dla sektora łączności elektronicznej, takimi jak uregulowania w zakresie prawa konkurencji.
- (30) Opłaty administracyjne mogą być nakładane na podmioty świadczące usługi łączności elektronicznej celem sfinansowania działalności krajowych organów regulacyjnych w zakresie zarządzania systemem zezwoleń i w celu przyznawania prawa użytkowania. Wysokość takich opłat powinna być ograniczona do sumy potrzebnej do pokrycia rzeczywistych kosztów administracyjnych, związanych z taką działalnością. W tym celu należy zapewnić przejrzystość dochodów i wydatków krajowego organu regulacyjnego poprzez wprowadzenie obowiązku składania rocznych sprawozdań o łącznej sumie zebranych opłat i poniesionych kosztów administracyjnych. Pozwoli to przedsiębiorstwom sprawdzić bilans administracyjnych kosztów i opłat.
- (31) System administracyjnych opłat nie powinien zniekształcać konkurencji lub stwarzać barier w dostępie do rynku. Wraz z wprowadzeniem systemu ogólnych zezwoleń nie będzie już możliwe ustalanie administracyjnych kosztów, a tym samym i opłat, dla pojedynczych przedsiębiorstw, z wyjątkiem przyznania prawa do użytkowania numerów, częstotliwości radiowych oraz prawa do instalowania urządzeń. Jakakolwiek stosowana opłata administracyjna winna odpowiadać zasadom systemu ogólnych zezwoleń. Przykładem sprawiedliwej, prostej i przejrzystej alternatywy dla takich kryteriów ustalania opłat będzie kryterium związane z obrotem. Podczas gdy opłaty administracyjne są bardzo niskie, opłaty obliczane według płaskiej skali lub opłaty obliczane częściowo na podstawie płaskiej skali, a częściowo przy zastosowaniu kryterium związanego z obrotem, powinny stanowić właściwe rozwiązanie.
- (32) Oprócz opłat administracyjnych, opłaty za użytkowanie częstotliwości oraz numerów radiowych mogą być nakładane jako instrument zapewniający optymalne wykorzystanie tychże zasobów. Takie opłaty nie powinny utrudniać rozwoju usług innowacyjnych ani konkurencji na rynku. Postanowienia niniejszej dyrektywy nie stoją na przeszkodzie realizacji celu, dla którego stosuje się opłaty za użytkowanie praw. Takie opłaty mogą na przykład zostać wykorzystane do sfinansowania działalności krajowych organów regulacyjnych, która nie może zostać sfinansowana z opłat administracyjnych. Podczas gdy w przypadku procedur selekcji konkurencyjnej lub porównawczej na opłatę za użytkowanie praw do częstotliwości radiowych składa się wyłącznie jednorazowo płatna kwota, umowy dotyczące zapłaty powinny zapewniać, by stosowanie takich opłat nie pociągało za sobą w praktyce selekcji prowadzonej na podstawie kryteriów nie związanych z realizacją celu polegającego na zagwarantowaniu optymalnego wykorzystania częstotliwości radiowych. Komisja może regularnie publikować wyniki prowadzonych standardowych badań uwzględniających najlepsze metody w zakresie przyznawania częstotliwości radiowych, numerów lub przyznawania praw drogi.
- (33) Państwa Członkowskie mogą wprowadzać zmiany w zakresie praw, wymogów, procedur i opłat związanych z ogólnymi zezwoleniami czy prawami użytkowania, jeżeli jest to obiektywnie uzasadnione. Takie zmiany winny być prawidłowo notyfikowane wszystkim stronom w odpowiednim terminie, umożliwiając im stosowne wypowiedzenie się w przedmiocie każdej z tych zmian.
- (34) Zapewnienie przejrzystości wymaga, by usługodawcy, konsumenci oraz inne zainteresowane osoby mieli łatwy dostęp do jakiegokolwiek informacji dotyczącej ich praw, związanych z nimi wymogów, procedur, opłat oraz decyzji dotyczących świadczenia usług łączności elektronicznej, prawa użytkowania częstotliwości radiowych i numerów radiowych, prawa instalowania urządzeń, krajowych tabel wykorzystania częstotliwości oraz krajowych planów numeracji. Krajowe organy regulacyjne mają do spełnienia ważne zadanie, polegające na dostarczaniu takich informacji i uaktualnianiu ich. Jeżeli takimi prawami zarządzają organy władzy państwowej innego szczebla, krajowe organy regulacyjne powinny dążyć do stworzenia przyjaznego dla użytkowników instrumentu dostępu do informacji, dotyczących takich praw.
- (35) Właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w ramach zezwoleń wydawanych przez władze krajowe na podstawie niniejszej dyrektywy winno być monitorowane przez Komisję.
- (36) Aby wszystkie elementy nowych ramowych unormowań w sektorze łączności elektronicznej mogły znaleźć zastosowanie w tej samej dacie, ważne jest, by proces wdrażania niniejszej dyrektywy do ustawodawstw krajowych oraz proces dostosowania istniejących systemów zezwoleń do nowych zasad odbywały się równolegle. Jednakże, w szczególnych przypadkach, kiedy zastąpienie zezwoleń obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy przez ogólne zezwolenia i indywidualne prawa użytkownika zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy prowadziłyby do zwiększenia zakresu obowiązków dla usługodawców działających na podstawie dotychczas obowiązujących zezwoleń lub do zmniejszenia zakresu ich uprawnień, Państwa Członkowskie mogą przedłużyć powyższy termin o dalsze dziewięć miesięcy od daty wdrożenia niniejszej dyrektywy aż do ujednoczenia powyższych zezwoleń, chyba że miałyby to ujemny wpływ na prawa i obowiązki innych przedsiębiorstw.
- (37) Mogą wystąpić okoliczności, w których uchylenie wymogu zawartego w zezwoleniu i dotyczącego dostępu do sieci łączności elektronicznej stanowiłoby poważną uciążliwość dla jednego lub więcej przedsiębiorstw, które czerpały korzyści z tego wymogu. W takich przypadkach Komisja może, na wniosek danego Państwa Członkowskiego, przyznać dodatkowe tymczasowe uprawnienia.

(38) Jako że cele proponowanego działania, mianowicie harmonizacja i uproszczenie zasad dotyczących łączności elektronicznej i warunków wydawania zezwoleń na dostęp do sieci i świadczenie usług, nie mogą zostać dostatecznie dobrze zrealizowane przez Państwa Członkowskie, a tym samym, z racji rozmiarów i skutków takiego działania, mogą być one lepiej zrealizowane na szczeblu wspólnotowym, Wspólnota może podjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Stosownie do zasady proporcjonalności, określonej w tym artykule, zakres niniejszej dyrektywy nie wychodzi poza to, co jest niezbędne do realizacji powyższych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel i zakres

1. Celem niniejszej dyrektywy jest wdrożenie wewnętrznego rynku w dziedzinie sieci i usług łączności elektronicznej poprzez harmonizację i uproszczenie zasad i warunków udzielania zezwoleń celem ułatwienia świadczenia takich usług wewnątrz Wspólnoty.

2. Niniejsza dyrektywa znajduje zastosowanie w odniesieniu do zezwoleń na dostęp do sieci i świadczenie usług w zakresie łączności elektronicznej.

Artykuł 2

Definicje

1. Dla celów niniejszej dyrektywy stosuje się definicje zawarte w artykule 2 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).

2. Ponadto wprowadza się następujące definicje:

- a) „ogólne zezwolenie” oznacza ramy prawne, określone przez Państwa Członkowskie, zapewniające prawo świadczenia dostępu do sieci oraz usług w dziedzinie łączności elektronicznej oraz określające szczegółowe obowiązki, jakie mogą zostać nałożone w odniesieniu do wszystkich lub poszczególnych rodzajów sieci i usług łączności elektronicznej, zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy;
- b) „szkodliwe zakłócenia” oznaczają zakłócenia, które zagrażają działaniu usług nawigacji radiowej lub innych usług bezpieczeństwa lub które poważnie pogarszają, przeszkadzają lub w sposób ciągły zakłócają usługi w zakresie radiokomunikacji, świadczone zgodnie z obowiązującymi unormowaniami wspólnotowymi lub krajowymi.

Artykuł 3

Ogólne zezwolenie na sieci i usługi łączności elektronicznej

1. Państwa Członkowskie powinny zapewnić swobodę w zakresie dostępu do sieci i świadczenia usług łączności elektronicznej,

na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie. W tym celu Państwa Członkowskie nie będą utrudniać przedsiębiorstwu dostępu do sieci ani świadczenia usług w zakresie łączności elektronicznej, chyba że jest niezbędne z przyczyn określonych w artykule 46 ust. 1 Traktatu.

2. Świadczenie dostępu do sieci oraz usług w zakresie łączności elektronicznej może być poddane jedynie wymogom związanym z ogólnym zezwoleniem, nie naruszając szczegółowych obowiązków, o których mowa w artykule 6 ust. 2, lub praw, o których mowa w artykule 5. Od danego przedsiębiorstwa można żądać dokonania notyfikacji, ale nie uzyskania jednoznacznej decyzji lub innego aktu administracyjnego od krajowego organu regulacyjnego przed rozpoczęciem wykonywania uprawnień, wynikających z zezwolenia. Po dokonaniu notyfikacji, jeżeli była ona wymagana, przedsiębiorca może rozpocząć działalność; w razie potrzeby może on być poddany obowiązkowi określonym w artykułach 5, 6 oraz 7, dotyczącym praw użytkownika.

3. Na notyfikację, o której mowa w ustępie 2, składa się co najmniej deklaracja osoby fizycznej lub prawnej o zamiarze rozpoczęcia świadczenia dostępu do sieci oraz usług w zakresie łączności elektronicznej, wraz z możliwie najkrótszą informacją wymaganą w celu umożliwienia krajowym organom regulacyjnym prowadzenia rejestru lub listy podmiotów świadczących dostęp do sieci i usług w zakresie łączności elektronicznej. Taka informacja powinna ograniczać się do tego, co jest niezbędne dla identyfikacji podmiotu, tak więc numeru rejestracji spółki, danych osób kontaktowych, adresu, krótkiego opisu sieci i usług oraz planowanej daty rozpoczęcia działalności.

Artykuł 4

Minimalna lista praw wynikających z ogólnego zezwolenia

1. Przedsiębiorstwa posiadające zezwolenia zgodnie z postanowieniami artykułu 3 mają prawo do:

- a) świadczenia dostępu do sieci i usług w zakresie łączności elektronicznej;
- b) występowania z wnioskiem o przyznanie praw niezbędnych do instalowania urządzeń zgodnie z artykułem 11 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).

2. Jeżeli takie przedsiębiorstwa świadczą dostęp do sieci i usługi w zakresie łączności elektronicznej na rzecz ogółu ludności, ogólne zezwolenie także uprawnia do:

- a) negocjowania wzajemnych połączeń, a w razie potrzeby uzyskiwania wzajemnych połączeń z lub od innych podmiotów udostępniających sieci i usługi w zakresie łączności

elektronicznej w sposób publicznie dostępny na mocy ogólnego zezwolenia, gdziekolwiek w obrębie Wspólnoty, na warunkach i zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie);

- b) występowania jako podmiot, który może zostać wyznaczony do świadczenia różnych elementów usługi powszechnej lub prowadzenia działalności w różnych częściach terytorium państwowego zgodnie z postanowieniami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej⁽¹⁾).

Artykuł 5

Prawo użytkowania częstotliwości radiowych i numeracji

1. O ile to jest możliwe, a w szczególności gdy ryzyko szkodliwych interferencji jest znikome, Państwa Członkowskie nie będą uzależniać użytkowania częstotliwości radiowych od przyznania indywidualnego prawa użytkownika, ale będą określać warunki użytkowania takich częstotliwości radiowych w ogólnym zezwoleniu.

2. Jeżeli zachodzi potrzeba przyznania indywidualnych praw użytkowania częstotliwości radiowych i numeracji, Państwa Członkowskie winny przyznać takie prawa każdemu przedsiębiorstwu udostępniającemu lub użytkującemu sieci lub usługi na podstawie ogólnego zezwolenia na jego wniosek, zgodnie z postanowieniami artykułów 6, 7 oraz 11 ust. 1 lit. c niniejszej dyrektywy, jak również zgodnie z wszelkimi innymi normami zapewniającymi skuteczne wykorzystanie powyższych zasobów zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).

Nie naruszając szczegółowych kryteriów i procedur przyjętych przez Państwa Członkowskie w celu przyznawania praw użytkowania częstotliwości radiowych podmiotom świadczących usługi w zakresie nadawania audycji radiowych i telewizyjnych stosownie do ogólnych interesów zgodnie z prawem wspólnotowym, takie prawa użytkownika będą przyznawane w oparciu o otwarte, przejrzyste i niedyskryminujące procedury. Przyznając takie prawa, Państwa Członkowskie winny określić, czy prawa te mogą być przekazane z inicjatywy uprawnionego, i na jakich warunkach, w przypadku częstotliwości radiowych zgodnie z postanowieniami artykułu 9 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej). Jeżeli Państwo Członkowskie przyznało prawa użytkownika na czas oznaczony, długość tego okresu winna odpowiadać charakterowi danej usługi.

3. Decyzje w kwestii prawa użytkownika powinny być podejmowane, ogłaszane i udostępniane publicznie możliwie niezwłocznie po otrzymaniu całkowitej dokumentacji wniosku przez krajowy organ regulacyjny, w terminie trzech tygodni w przypadku numerów przeznaczonych do realizacji szczególnych zadań w ramach krajowego planu numeracji oraz w terminie sześciu

tygodni w przypadku częstotliwości radiowych, które przeznaczono do realizacji szczególnych zadań w ramach krajowej tabeli przeznaczeń częstotliwości. Powyższy termin nie powinien w żaden sposób uchybiać postanowieniom obowiązujących umów międzynarodowych dotyczących użytkownika częstotliwości radiowych i pozycji orbitalnych.

4. Jeżeli, po konsultacji przeprowadzonej z zainteresowanymi stronami zgodnie z artykułem 6 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej), postanowiono, że prawo użytkownika numerów o szczególnym znaczeniu gospodarczym zostanie przyznane po przeprowadzeniu procedury selekcyjnej konkurencyjnej lub porównawczej, Państwa Członkowskie będą mogły przedłużyć maksymalny termin trzech tygodni o kolejne trzy tygodnie.

Mając na uwadze reguły dotyczące procedury selekcyjnej, konkurencyjnej lub porównawczej, artykuł 7 będzie miał zastosowanie w odniesieniu do częstotliwości radiowych.

5. Państwa Członkowskie nie będą określać liczby praw użytkownika, jakie mają zostać przyznane, z wyjątkiem sytuacji, gdy będzie to niezbędne dla zapewnienia skutecznego wykorzystania częstotliwości radiowych zgodnie z artykułem 7.

Artykuł 6

Wymogi związane z ogólnym zezwoleniem i prawami użytkownika radiowych częstotliwości i numerów oraz szczegółowe obowiązki

1. Ogólne zezwolenie na udostępnianie sieci i świadczenie usług w zakresie łączności elektronicznej oraz prawa użytkownika częstotliwości radiowych i prawa użytkownika numeracji mogą być poddane jedynie wymogom określonym odpowiednio w częściach A, B oraz C Załącznika. Takie wymogi winny być obiektywnie uzasadnione stosownie do danej sieci lub danej usługi, niedyskryminujące, proporcjonalne i przejrzyste.

2. Szczególne obowiązki, które mogą być nałożone na podmioty udostępniające sieci i usługi w zakresie łączności elektronicznej na podstawie artykułu 5 ust. 1 i 2, 6 oraz 8 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywy o dostępie) i artykułu 16, 17, 18 oraz 19 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywy o usłudze powszechnej) lub na podmioty wyznaczone do świadczenia usług powszechnych na podstawie powyższej dyrektywy, winny być prawnie oddzielone od praw i obowiązków wynikających z ogólnego zezwolenia. Celem zapewnienia przejrzystości dla przedsiębiorstw, kryteria i procedury nakładania takich obowiązków na poszczególne przedsiębiorstwa powinny być wskazane w ogólnym zezwoleniu.

3. Ogólne zezwolenie zawiera jedynie te wymogi, które są właściwe dla danego sektora i które zostały określone w części A Załącznika, oraz nie pokrywają się z wymogami stosowanymi wobec przedsiębiorstw na mocy przepisów prawa krajowego.

4. Przyznając prawa użytkownika częstotliwości radiowych lub numeracji, Państwa Członkowskie nie będą powielać wymogów zawartych w ogólnym zezwoleniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51.

Artykuł 7

Procedura ograniczania liczby praw użytkowania, które mają zostać przyznane dla częstotliwości radiowych

1. Państwo Członkowskie zamierzające ograniczyć liczbę praw użytkowania, które mają zostać przyznane dla częstotliwości radiowych, winno między innymi:

- a) rozważyć odpowiednio potrzebę zwiększenia korzyści dla użytkowników oraz umożliwić rozwój konkurencji;
- b) zapewnić wszystkim zainteresowanym stronom, w tym użytkownikom i konsumentom, możliwość wypowiedzenia się w kwestii jakichkolwiek ograniczeń zgodnie z artykułem 6 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej);
- c) ogłosić każdą decyzję dotyczącą ograniczeń w przyznawaniu praw użytkowania, wraz z jej uzasadnieniem;
- d) po określeniu procedury, wezwać do składania wniosków o przyznanie prawa użytkowania; oraz
- e) rozważyć ustanowienie czasowych ograniczeń w odpowiednim czasie lub na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa, którego to ograniczenie dotyczy.

2. Jeżeli Państwo Członkowskie uzna, że dalsze prawa użytkowania częstotliwości radiowych mogą być przyznane, winno to ogłosić i wezwać do składania wniosków o przyznanie takich praw.

3. Jeżeli przyznawanie praw użytkowania częstotliwości radiowych winno być ograniczone, Państwa Członkowskie będą przyznawać takie prawa według kryteriów selekcyjnych, które muszą być obiektywne, przejrzyste, niedyskryminujące oraz proporcjonalne. Każde kryterium selekcyjne winno uwzględniać cele określone w artykule 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).

4. W razie przeprowadzenia procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej, Państwa Członkowskie będą mogły przedłużyć maksymalny termin sześciu tygodni, o którym mowa w artykule 5 ust. 3 o tyle, o ile jest to niezbędne dla zapewnienia, by procedury były sprawiedliwe, otwarte i przejrzyste dla wszystkich zainteresowanych stron, jednakże nie dłużej niż o okres ośmiu miesięcy.

Powyższe terminy nie powinny w żaden sposób uchybiać postanowieniom obowiązujących umów międzynarodowych dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych i koordynacji satelitarnej.

5. Postanowienia niniejszego artykułu nie stoją na przeszkodzie przekazywaniu praw użytkowania częstotliwości radiowych zgodnie z postanowieniami artykułu 9 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).

Artykuł 8

Zharmonizowane przydzielanie częstotliwości radiowych

Jeżeli zasady dotyczące użytkowania częstotliwości radiowych zostały zharmonizowane i osiągnięto porozumienie co do warunków i procedur dostępu do nich, a przedsiębiorstwa,

którym ma zostać przyznane prawo użytkowania częstotliwości radiowych, zostały wybrane zgodnie z zasadami wynikającymi z umów międzynarodowych i przepisów prawa wspólnotowego, Państwa Członkowskie przyznają zgodnie z tymi zasadami prawo użytkowania takich częstotliwości radiowych. Jeżeli wszystkie krajowe wymogi związane z prawem użytkowania danych częstotliwości radiowych zostały spełnione w przypadku powszechnej procedury selekcyjnej, Państwa Członkowskie nie będą nakładały żadnych dalszych wymogów, ani nie ustalą dodatkowych kryteriów czy procedur, które ograniczałyby, modyfikowały lub opóźniały właściwą realizację wspólnego przyznawania takich częstotliwości radiowych.

Artykuł 9

Deklaracje o umożliwianiu wykonywania prawa instalowania urządzeń i prawa do wzajemnych połączeń

Na wniosek przedsiębiorstwa krajowy organ regulacyjny wyda w terminie jednego tygodnia standardową deklarację stwierdzającą w danym przypadku, że przedsiębiorstwo dokonało notyfikacji zgodnie z postanowieniami artykułu 3 ust. 2 oraz szczegółowo określającą, w jakich okolicznościach przedsiębiorstwo udostępniające sieci lub usługi łączności elektronicznej na podstawie ogólnego zezwolenia jest uprawnione do składania wniosku o przyznanie prawa instalowania urządzeń, negocjowania wzajemnych połączeń lub uzyskania dostępu do wzajemnych połączeń, w celu umożliwienia wykonywania tychże praw na przykład na innych szczeblach władzy państwowej lub w stosunku do innych przedsiębiorstw. W razie konieczności taka deklaracja będzie mogła być także wydana jako bezpośrednia odpowiedź na notyfikację, o której mowa w artykule 3 ust. 2.

Artykuł 10

Zgodność z wymogami ogólnego zezwolenia lub praw użytkowania oraz ze szczegółowymi obowiązkami

1. Krajowy organ regulacyjny może zażądać, aby przedsiębiorstwa udostępniające sieci lub świadczące usługi łączności elektronicznej na podstawie ogólnego zezwolenia lub korzystające z prawa użytkowania radiowych częstotliwości lub numeracji dostarczyły informacje niezbędne do sprawdzenia, czy są spełnione wymogi określone w ogólnym zezwoleniu, prawach użytkowania lub w szczegółowych obowiązkach, o których mowa w artykule 6 ust. 2, zgodnie z postanowieniami artykułu 11.

2. Jeżeli krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że dane przedsiębiorstwo nie spełnia jednego lub więcej wymogów określonych w ogólnym zezwoleniu, prawach użytkowania lub w szczegółowych obowiązkach, o których mowa w artykule 6 ust. 2, powiadomi on o tym przedsiębiorstwo i zapewni mu odpowiednią możliwość wypowiedzenia się w tej kwestii lub usunięcia naruszenia w terminie:

- jednego miesiąca od momentu dokonania notyfikacji, albo
- krótszym, uzgodnionym z przedsiębiorstwem albo określonym przez krajowy organ regulacyjny w przypadku wielokrotnych naruszeń, albo

— dłuższym, określonym przez krajowy organ regulacyjny.

3. Jeżeli dane przedsiębiorstwo nie usunie naruszeń w terminie określonym w ustępie 2, właściwe organy władzy państwowej podejmą odpowiednie i proporcjonalne środki zmierzające do zapewnienia zgodności ze stanem prawnym. W tym celu Państwa Członkowskie będą mogły upoważnić właściwe organy władzy państwowej do nakładania kar finansowych, jeżeli będzie zachodziła taka potrzeba. O środkach oraz motywach ich zastosowania należy powiadomić dane przedsiębiorstwo w terminie jednego tygodnia od daty podjęcia decyzji o ich zastosowaniu oraz należy wyznaczyć rozsądny termin, w którym przedsiębiorstwo będzie musiało się do nich dostosować.

4. Niezależnie od postanowień ustępów 2 i 3, Państwa Członkowskie mogą upoważnić, jeżeli zajdzie taka potrzeba, właściwe organy władzy państwowej do nakładania kar finansowych na przedsiębiorstwa, które nie dopełnią obowiązku dostarczenia informacji zgodnie z postanowieniami artykułu 11 ust. 1 a) lub b) niniejszej dyrektywy lub artykułu 9 dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywy o dostępie) w rozsądnym terminie określonym przez krajowy organ regulacyjny.

5. W przypadku poważnego i ciągłego uchybienia wymogom określonym w ogólnym zezwoleniu, prawach użytkownika lub szczegółowych obowiązkach, o których mowa w artykule 6 ust. 2, jeżeli środki zmierzające do zapewnienia zgodności ze stanem prawnym, o których mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, okażą się nieskuteczne, krajowe organy regulacyjne będą mogły zakazać przedsiębiorstwu dalszego świadczenia dostępu do sieci lub usług albo będą mogły zawiesić lub cofnąć prawo użytkownika.

6. Niezależnie od postanowień ustępów 2, 3 oraz 5, jeżeli właściwy organ władzy państwowej dysponuje dowodem, z którego wynika uchybienie wymogom określonym w ogólnym zezwoleniu, prawach użytkownika lub szczegółowych obowiązkach, o których mowa w artykule 6 ust. 2, stanowiące bezpośrednio i poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego, obronności lub zdrowia publicznego, albo stwarzające poważne ekonomiczne lub operacyjne problemy dla innych usługodawców lub użytkowników korzystających z sieci lub usług łączności elektronicznej, będzie mógł podjąć niezwłocznie środki tymczasowe, mające na celu naprawienie sytuacji, zanim zostanie wydana ostateczna decyzja w tej sprawie. Następnie należy zapewnić danemu przedsiębiorstwu odpowiednią możliwość wypowiedzenia się w danej kwestii i zaproponowania środków naprawczych. W razie potrzeby właściwy organ władzy państwowej będzie mógł zatwierdzić podjęte środki tymczasowe.

7. Przedsiębiorstwa mają prawo odwołania się od środków podjętych na mocy postanowień niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 4 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).

Artykuł 11

Informacje wymagane na podstawie ogólnego zezwolenia, prawa użytkownika oraz szczegółowych obowiązków

1. Niezależnie od obowiązku dostarczania informacji i sporządzania sprawozdań wynikającego z przepisów prawa krajowego,

ale nie wynikającego z ogólnego zezwolenia, krajowy organ regulacyjny może jedynie zażądać od przedsiębiorstw dostarczenia informacji zgodnie z ogólnym zezwoleniem, prawami użytkownika lub szczegółowymi obowiązkami, o których mowa w artykule 6 ust. 2, w sposób proporcjonalny i obiektywnie uzasadniony ze względu na:

- a) systematyczną lub dotyczącą konkretnych przypadków weryfikację zgodności z wymogami 1 oraz 2 z części A, wymogiem 6 z części B oraz wymogiem 7 z części C Załącznika oraz zgodności z obowiązkami, o których mowa w artykule 6 ust. 2;
- b) dotyczącą konkretnych przypadków weryfikację zgodności z wymogami określonymi w Załączniku, jeżeli złożono skargę lub krajowy organ regulacyjny miał inne powody, ażeby twierdzić, że dany wymóg nie został spełniony, albo w przypadku dochodzenia prowadzonego przez krajowy organ regulacyjny z urzędu;
- c) procedury i ocenę wniosków o przyznanie prawa użytkownika;
- d) publikację komparatywnych przeglądów jakości oraz cen usług, z uwagi na interes konsumenta;
- e) jasno określone cele statystyczne;
- f) analizę rynku dla celów dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywy o dostępie) oraz dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywy o usłudze powszechnej).

Informacji, o której mowa w lit. a), b), d), e) oraz f) powyżej, nie można żądać zanim zostało przyznane prawo dostępu do rynku, ani też jako warunek uzyskania takiego dostępu.

2. Jeżeli krajowy organ regulacyjny zażąda od przedsiębiorstw dostarczenia informacji, o których mowa w ustępie 1, winien on poinformować o szczególnym celu, w jakim dana informacja zostanie wykorzystana.

Artykuł 12

Oplaty administracyjne

1. Każda opłata administracyjna nałożona na przedsiębiorstwa świadczące usługi lub udostępniające sieć zgodnie z ogólnym zezwoleniem lub na rzecz którego zostało ustanowione prawo użytkownika winna:

- a) w całości odnosić się jedynie do kosztów administracyjnych, które byłyby poniesione przy zarządzaniu, sprawowaniu nadzoru lub wdrażaniu planu ogólnych zezwoleń, praw użytkownika i szczegółowych obowiązków, o których mowa w artykule 6 ust. 2, w tym kosztów współpracy międzynarodowej, związanych z harmonizacją i standaryzacją, analizą rynku, monitorowaniem zgodności ze stanem prawnym lub sprawowaniem kontroli rynku w inny sposób, jak również prac normatywnych związanych z przygotowaniem i wdrażaniem wtórnego prawodawstwa oraz decyzji administracyjnych, takich jak decyzje o dostępie do sieci i wzajemnych połączeniach; oraz

b) być nakładana na poszczególne przedsiębiorstwa w sposób obiektywny, przejrzysty i proporcjonalny, zmniejszając w ten sposób dodatkowe koszty administracyjne oraz bieżące opłaty.

2. Nakładając opłaty administracyjne, krajowy organ regulacyjny opublikuje corocznie bilans swoich administracyjnych wydatków oraz całkowitej sumy zebranych opłat. W razie wystąpienia różnicy pomiędzy całkowitą sumą zebranych opłat, a wydatkami administracyjnymi, należy zapewnić stosowne wyrównanie.

Artykuł 13

Opłaty za prawo użytkowania oraz prawo instalowania urządzeń

Państwa Członkowskie mogą zezwolić właściwym organom władzy państwowej na nakładanie opłat za prawo użytkowania częstotliwości radiowych i numeracji oraz prawo instalowania urządzeń na potrzeby podmiotów państwowych lub prywatnych, co odzwierciedla potrzebę optymalnego wykorzystania powyższych zasobów. Państwa Członkowskie zapewnią, by takie opłaty były obiektywnie uzasadnione, jawne, niedyskryminujące i proporcjonalne stosownie do celu, jaki ma być osiągnięty, oraz by uwzględniały cele określone w artykule 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).

Artykuł 14

Zmiana praw i obowiązków

1. Państwa Członkowskie zapewnią, by prawa, wymogi oraz procedury dotyczące ogólnych zezwoleń, praw użytkowania albo prawa instalowania urządzeń mogły być zmienione jedynie w obiektywnie uzasadnionych przypadkach oraz w sposób proporcjonalny. Zamiar wprowadzenia takich zmian należy ogłosić w odpowiedni sposób, zaś strony zainteresowane, w tym użytkownicy i konsumenci, powinni mieć wystarczająco dużo czasu na wypowiedzenie się w kwestii proponowanych zmian, czyli co najmniej cztery tygodnie, z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności.

2. Państwa Członkowskie nie będą ograniczać ani cofać prawa instalowania urządzeń przed upływem okresu, na jaki zostało ono przyznane, chyba że jest to uzasadnione i możliwe do zastosowania zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego dotyczącymi odszkodowania w razie cofnięcia uprawnień.

Artykuł 15

Publikacja informacji

1. Państwa Członkowskie zapewnią, by wszystkie odpowiednie informacje na temat praw, wymogów, procedur, kosztów, opłat i decyzji związanych z ogólnymi zezwoleniami oraz praw użytkowania były publikowane oraz uaktualniane w odpowiedni

sposób tak, aby zapewnić łatwy dostęp do tych informacji dla wszystkich zainteresowanych stron.

2. Jeżeli informacja, o której mowa w ustępie 1, pochodzi z różnych szczebli władzy państwowej, a w szczególności jeżeli jest to informacja o procedurach i warunkach przyznawania prawa instalowania urządzeń, krajowy organ regulacyjny, mając na uwadze związane z tym koszty, podejmie stosowne wysiłki, ażeby zagwarantować łatwo zrozumiały dla użytkowników przegląd takich informacji, zawierający informację na temat poszczególnych szczebli władzy państwowej oraz kompetentnych władz, celem ułatwienia składania wniosków o przyznanie prawa instalowania urządzeń.

Artykuł 16

Procedura przeglądowna

Komisja będzie dokonywała okresowego przeglądu działających krajowych systemów ogólnych zezwoleń i rozwoju transgranicznego świadczenia usług wewnątrz Wspólnoty oraz będzie składać Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdania przy pierwszej możliwej sposobności, nie później jednak niż po upływie okresu trzech lat od daty wdrożenia niniejszej dyrektywy określonej w artykule 18 ust. 1 pkt 2. W tym celu Komisja może zażądać od Państw Członkowskich informacji, które winny zostać dostarczone bez zbędnej zwłoki.

Artykuł 17

Obowiązujące zezwolenia

1. Państwa Członkowskie dostosują zezwolenia obowiązujące w chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy do wymogów określonych w niniejszej dyrektywie nie później niż w dacie jej stosowania określonej w artykule 18 ust. 1 pkt 2.

2. Jeżeli zastosowanie ustępu 1 pociąga za sobą ograniczenie praw lub zwiększenie obowiązków wynikających z obowiązujących już zezwoleń, Państwa Członkowskie będą mogły przedłużyć ważność powyższych praw i obowiązków na okres dziewięciu miesięcy od daty stosowania niniejszej dyrektywy określonej w artykule 18 ust. 1 pkt 2, pod warunkiem, że nie będzie to uchybiało prawom innych przedsiębiorstw wynikającym z przepisów prawa wspólnotowego. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o takim przedłużeniu terminu oraz przedstawią jego uzasadnienie.

3. Jeżeli dane Państwo Członkowskie może wykazać, iż uchYLENIE określonego w zezwoleniu wymogu dotyczącego dostępu do sieci łączności elektronicznej, obowiązującego przed datą wejścia w życie niniejszej dyrektywy, pociąga za sobą nadmierne utrudnienia dla przedsiębiorstw, które korzystały z przyznanego im dostępu do innej sieci, i jeżeli te przedsiębiorstwa nie mają możliwości wynegocjowania nowych porozumień na odpowiednich warunkach przed terminem stosowania niniejszej dyrektywy określonym w artykule 18 ust. 1 pkt 2, Państwa Członkowskie będą mogły zażądać tymczasowego przedłużenia danych wymogów. Takie żądanie winno być przedstawione najpóźniej przed upływem terminu złożenia wniosku określonego w artykule 18

ust. 1 pkt 2, i powinno określać warunki oraz okres, na jaki występuje się o czasowe przedłużenie.

Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o motywach, które skłoniły je do wystąpienia z wnioskiem o takie przedłużenie. Komisja rozpatrzy powyższe żądanie, biorąc pod uwagę szczególną sytuację w tymże Państwie Członkowskim oraz sytuację danego przedsiębiorstwa, jak również potrzebę ustanowienia spójnych ram prawnych na szczeblu wspólnotowym. Komisja podejmie decyzję w przedmiocie przyjęcia lub odrzucenia wniosku, a w razie przyjęcia wniosku — o zakresie i terminie udzielonego przedłużenia. Komisja powiadomi dane Państwo Członkowskie o podjętej decyzji w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku o przedłużenie. Decyzje takie będą publikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 18

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą w terminie najpóźniej do 24 lipca 2003 r. O przyjętych przepisach Państwa Członkowskie powiadomią Komisję.

Państwa Członkowskie stosują powyższe środki począwszy od 25 lipca 2003 r.

Przyjmując powyższe przepisy, Państwa Członkowskie zapewnią, by zawierały one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub by odniesienie to towarzyszyło ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji tekst przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą oraz powiadomią o wszelkich zmianach w tych przepisach.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 20

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2002 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

P. COX

Przewodniczący

W imieniu Rady

J. C. APARICIO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wymogi wymienione w niniejszym Załączniku składają się na maksymalną listę wymogów, które mogą być związane z ogólnym zezwoleniem (Część A), prawami użytkownika częstotliwości radiowych oraz prawami użytkownika numeracji (Część C), o których mowa w artykule 6 ust. 1 oraz artykule 11 ust. 1 a).

A. Wymogi, które mogą być związane z ogólnym zezwoleniem

1. Finansowe wsparcie dla funduszu usługi powszechnej, stosownie do postanowień dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej).
2. Koszty administracyjne, zgodnie z artykułem 12 niniejszej dyrektywy.
3. Interoperacyjność usług oraz wzajemne połączenia sieciowe, zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywy o dostępie).
4. Dostępność numerów z krajowego planu numeracji dla użytkowników końcowych, w tym wymogi zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywy o usłudze powszechnej).
5. Wymogi związane z ochroną środowiska i planowaniem przestrzennym, jak również wymogi i warunki związane z przyznawaniem dostępu lub użytkowaniem państwowej lub prywatnej ziemi oraz warunki związane z kolokacją oraz użytkowaniem urządzeń, zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej) i zawierające, w razie potrzeby, gwarancje finansowe i techniczne zmierzające do zapewnienia właściwego wykonania prac z zakresu infrastruktury.
6. Obowiązki *must carry*, stosownie do postanowień dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej).
7. Ochrona danych osobowych i prywatności, specyficznych dla sektora łączności elektronicznej, zgodnie z postanowieniami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/66/WE z dnia 15 grudnia 1997 r., dotycząca przetwarzania danych osobowych oraz ochrony prywatności w sektorze telekomunikacyjnym ⁽¹⁾.
8. Reguły dotyczące ochrony konsumenta, specyficzne dla sektora łączności elektronicznej, w tym wymogi zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywy o usłudze powszechnej).
9. Ograniczenia związane z przekazywaniem zakazanych treści, stosownie do postanowień dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) ⁽²⁾, oraz ograniczenia związane z przekazywaniem treści szkodliwych, zgodnie z artykułem 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej ⁽³⁾.
10. Informacja, która winna być dostarczona w ramach procedury notyfikacji, zgodnie z artykułem 3 ust. 3 niniejszej dyrektywy oraz dla innych celów określonych w artykule 11 niniejszej dyrektywy.
11. Umożliwienie prowadzenia legalnej kontroli przez właściwe organy władzy państwowej zgodnie z dyrektywą 97/66/WE oraz dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽⁴⁾.
12. Warunki użytkowania w okresie poważniejszych kataklizmów, w celu zapewnienia łączności pomiędzy służbami ratowniczymi, władzami państwowymi oraz nadawcami publicznymi.
13. Środki ograniczające wystawianie ogółu ludności na działanie pól elektromagnetycznych wytworzonych na skutek działania sieci łączności elektronicznej, podejmowane zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego.
14. Obowiązki związane z dostępem do sieci, inne niż te określone w artykule 6 ust. 2 niniejszej dyrektywy, dotyczące przedsiębiorstw udostępniających sieci lub usługi łączności elektronicznej, zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywy o dostępie).

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, 30.1.1998, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178, 17.7.2000, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 298, 17.10.1989, str. 23, dyrektywa zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 97/36/WE (Dz.U. L 202, 30.7.1997, str. 60).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 281, 23.11.1995, str. 31.

15. Utrzymanie integralności sieci łączności powszechnej zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywy o dostępie) oraz dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywy o usłudze powszechnej), w tym poprzez zapewnienie warunków mających zapobiegać zaburzeniom elektromagnetycznym pomiędzy sieciami łączności elektronicznej lub usługami, zgodnie z postanowieniami dyrektywy Rady 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej ⁽¹⁾.
16. Zabezpieczenie sieci publicznej przed dostępem podmiotów nieuprawnionych zgodnie z postanowieniami dyrektywy 97/66/WE.
17. Wymogi związane z użytkowaniem częstotliwości radiowych, stosownie do artykułu 7 ust. 2 dyrektywy 1999/5/WE, jeżeli takie użytkowanie nie zostało poddane wymogom określonym w związku z przyznaniem indywidualnych praw użytkowania na mocy artykułu 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy.
18. Środki przeznaczone do zapewnienia zgodności ze standardami lub specyfikacjami, o których mowa w artykule 17 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).

B. Wymogi, które mogą być związane z prawami użytkowania częstotliwości radiowych

1. Wskazanie usługi lub rodzaju sieci lub technologii, dla których prawo użytkowania danej częstotliwości zostało przyznane, w tym, w razie potrzeby, wyłączne prawo użytkowania częstotliwości dla nadawania specyficznych treści lub specyficznych programów audiowizualnych.
2. Skuteczne wykorzystanie częstotliwości zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej), w tym, w razie potrzeby, wymogi dotyczące pokrycia.
3. Techniczne i operacyjne wymogi niezbędne dla uniknięcia szkodliwych zakłóceń oraz ograniczenia wystawienia ogółu ludności na działanie pola elektromagnetycznego, jeżeli wymogi takie odbiegają od tych określonych w ogólnym zezwoleniu.
4. Maksymalny czas trwania zgodnie z artykułem 5 niniejszej dyrektywy i zmianami zawartymi w krajowej tabeli przeznaczeń częstotliwości.
5. Przekazanie praw na wniosek uprawnionego, a warunki takiego przekazania zgodne z postanowieniami dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).
6. Opłaty za użytkowanie zgodnie z artykułem 13 niniejszej dyrektywy.
7. Wszelkie zobowiązania, jakie przedsiębiorstwo, któremu przydzielono prawo użytkowania, przyjęło na siebie podczas procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej.
8. Obowiązki wynikające z odpowiednich umów międzynarodowych, dotyczących użytkowania częstotliwości.

C. Wymogi, które mogą być związane z prawami użytkowania numeracji

1. Określenie usługi, dla której numer będzie użytkowany, w tym wszelkie wymogi związane ze świadczeniem tej usługi.
2. Skuteczne wykorzystanie numeracji zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).
3. Wymogi dotyczące przenoszalności numeracji zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywy o usłudze powszechnej).
4. Obowiązek dostarczenia publicznym abonentom informacji dla celów określonych w artykułach 5 oraz 25 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywy o usłudze powszechnej).
5. Maksymalny czas trwania zgodnie z artykułem 5 niniejszej dyrektywy i zmianami zawartymi w krajowym planie numeracji.
6. Przekazanie praw na wniosek uprawnionego i warunki takiego przekazania zgodne z postanowieniami dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).
7. Opłaty za użytkowanie zgodnie z artykułem 13 niniejszej dyrektywy.
8. Wszelkie zobowiązania, jakie przedsiębiorstwo, któremu przydzielono prawo użytkowania, przyjęło na siebie podczas procedury selekcji konkurencyjnej lub porównawczej.
9. Obowiązki wynikające z odpowiednich umów międzynarodowych, dotyczących użytkowania numeracji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139, 23.5.1989, str. 19, dyrektywa ostatecznie zmieniona postanowieniami dyrektywy 93/68/EWG (Dz.U. L 220, 30.8.1993, str. 1).